

rivault duidelijk uit, waarom hij zulke uitgebreide rapporten noodig had, in de volgende bewoordingen:

„Je dois être informé des circonstances des délits, je dois savoir comment s'exerce votre surveillance sur toutes les parties du service public; j'ai moi-même des comptes à rendre et comment puis je le faire, si les commissaires de police m'envoyent constamment des bulletins négatifs ou n'entrent dans aucun détail sur leurs opérations. La police est curieuse et doit l'être, vous ne devez donc pas vous étonner de ce que j'insiste de nouveau pour que vous donniez plus d'intérêt à vos bulletins, il est au nombre de vos devoirs d'apporter tous vos soins à leur rédaction.”

De commissaris-generaal was niet geheel vrij van ijdelheid en kwam daardoor voortdurend in botsing met den prefect De Stassart, die diezelfde eigenschap in buitengewone mate bezat. De Marivault beklagde zich, dat de administratie zich niet aan de politie stoorde en De Stassart verzekerde aan zijn superieuren hetzelfde van de politie. Bij alle bijzondere gelegenheden, oproeren, installatiën en feesten verscheen de prefect te Rotterdam. Zijne „faits et gestes” werden steeds in de Rotterdamsche Courant gedurende het jaar 1811 nauwkeurig weergegeven. Zoo werd een inspectie van De Stassart, na het installeeren van den nieuwen Raad op 27 Mei 1811 in de volgende bewoordingen beschreven:

„De heer prefect heeft den volgenden dag toegewijd aan het bezoek der gevangenen, de hospitalen, de armscholen en de werkhuizen, en overal heeft deze waardige magistraat nieuwe bewijzen gegeven van hoogstdezelfs verlichte zorg, van deszelfs edelmoedige weldadigheid, goud en lofspraken verspreidende over degeenen, die verdienen aangemoedigd te worden. De zes kinderen, van dewelke men in het werkhuis het voordeeligst verslag deed, hadden deel aan zijn weldaden. Opgemerkt hebbende, dat het weeshuis behoeften had, in welke zijn inkomsten niet konden voorzien, gaf hij ten voordeele van deze stichting, bevel een collecte te doen, in welke hij edelmoedig het eerste aandeel genomen heeft.”

„Een jong zeer ervaren leermeester van de school der weeskinderen scheen te verlangen in staat gesteld te worden, lessen in de fransche taal aan de kweekelingen te geven;